

Anmeldelse:

Jan Ragnar Nymoens forfatterskap har så langt vært å bedømme som god årgangsvin

Går du med en forfatter i magen? Det er aldri for sent å sette seg ved tastaturet.

Slektsforskning: Interessen for slektsforskning og DNA-analyser var utløsende faktorer for Jan Ragnar Nymoens forfatterskap. Det går også som en rød tråd gjennom de tre bøkene «Vikingarven», «Testamentet» og «Av vikingblod».

Skrevet av Kjell Rune Henriksen krh@ht.no

Det er Jan Ragnar Nymoen et godt eksempel på. For det er først i godt voksen alder at han har tillatt en godt temmet skrivekløe å slå ut i full blomst.

Fire år er gått siden han debuterte i krim- og spenningssjangeren med «Vikingarven», og i år kunne han kvittere ut sin tredje bok i trilogien om Malte Moddy. De to første er oversatt til engelsk, og den siste vil foreligge i engelskspråklig drakt rett over nyåret.

Trilogi: Jan Ragnar Nymoen ga i år ut sin tredje bok i trilogien om Malte Moddy. I den siste romanen vender han igjen tilbake til sine nordnorske røtter.

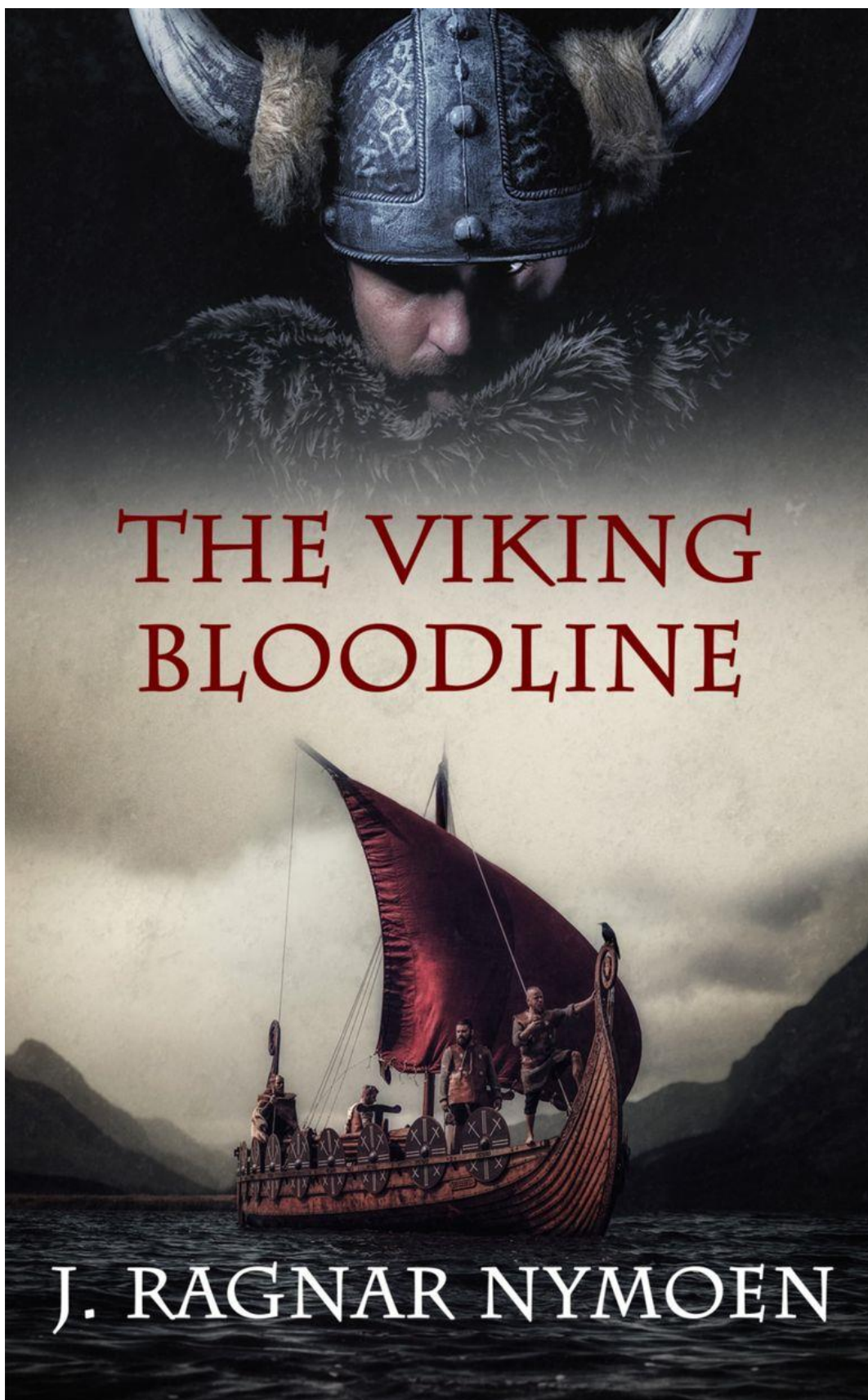
– På denne måten når jeg ut i et langt større marked, sier forfatteren, som hittil har gitt ut på sitt eget forlag Araltes.

Nylig fikk også Nymoen bekreftelse fra Cappelen Damm på at også siste bok er ute som lydbok, og da er også dette biblioteket komplett.

Harstad og Gratangen

Nymoen er født og oppvokst i Foldvik i Gratangen, og etter et kort opphold i hovedstaden flyttet han til Harstad på slutten av -80-tallet. Her jobbet han som lærer på Heggen og Stangnes videregående, før han flyttet til Kongsberg der han i voksen alder lever ut forfatterdrømmen for fullt.

Nord-Norge har han imidlertid med seg i sitt hjerte, og ikke minst i sitt forfatterskap. Hovedpersonen Malte Moddy har røtter til Bjarkøy og Gratangen, og deler av handlingen i den første boken er lagt til Reine i Lofoten.

På engelsk: To av bøkene er allerede oversatt til engelsk. Den tredje og hittil siste kommer i engelskspråklig drakt på nyåret.

Dette er et spor han følger opp i sin tredje roman «Av vikingblod». Sett fra Harstad, og med nordnorske øyne generelt, gis spenningsromanen lokal koloritt så det holder med Vestfjorden, Lofotr, Foldvikmarkedet, Harstad og Anna Rogde vevd inn i handlingen på en elegant måte.

Bedre med årene

Undertegnede har lest alle bøkene i serien, og da den første kom ved påsketider i 2016, skal jeg innrømme at jeg fryktet et møte med en middelmådig Harry Hole-kopi. Jeg ble likevel overbevist om at Nymoens klarte å skape sin egen Hole, og trillet en femmer på terningen for bokens plott og for en komposisjon med en gjennomgående nerve. Dette følges opp på en god måte i «Testamentet», og i enda sterkere grad i «Av vikingblod». Det er ikke til å stikke under stol at man lar seg sjarmere av lokal historie og tilhørighet, men selv dette dramaturgiske knepet ville falt på steingrunn dersom handlingen for øvrig hadde vært syltynn. Det er den ikke. Jan Ragnar Nymoens forfatterskap har så langt vært å bedømme som god årgangsvin. Det har bare blitt bedre med årene.